

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/44/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3809211641
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2012:3809211641.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľky I. G., bytom O. I., H. XX/X proti odporcovi K. G., trvale bytom O. I., H. XX/X, prechodne bytom J.-V. XXX, zastúpeného JUDr. V. K., advokátom so sídlom vo L., Y. XXX, o zrušenie práva spoločného nájmu bytu, o odvolaní odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 15. novembra 2011, č.k. 6C/177/2009-189, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania p
o t v r d z u j e.

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že v prejednávanej veci v priebehu súdneho konania navrhovateľka prostredníctvom právnej zástupkyne vzala podaný návrh celkom späť a žiadala konanie zastaviť. Trovy konania si neuplatnila. Odporca so späťvzatím návrhu súhlasil a voči navrhovateľke si uplatnil náhradu trov konania v sume 1.092,92 eur podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. Trovy konania uplatnil voči navrhovateľke z dôvodu, že konanie by sa nevedlo, keby navrhovateľka bola ochotná dohodnúť sa, t.j. podpísať kúpnu zmluvu s OSBD K., pričom proti jej návrhu bol nútený sa brániť, s čím mu vznikli trovy konania, ktoré by v žiadnom prípade nevznikli, ak by navrhovateľka bola ochotná dohodnúť sa hneď od začiatku. O zastavení konania súd rozhodol podľa § 96 ods. 1 O.s.p, vzhľadom k tomu, že odporca so späťvzatím návrhu súhlasil. Navrhovateľka späťvzatím návrhu zavinila zastavenie konania. Jedná sa o procesné zavinenie, v dôsledku ktorého vzniká druhému účastníkovi, v tomto prípade odporcovi, právo na náhradu trov konania. Podľa ust. § 146 ods. 2, veta prvá O.s.p. má odporca právo na náhradu trov konania voči navrhovateľke. Tieto mu však súd s poukazom na ust. § 150 ods. 1 O.s.p. nepriznal. Dôvody hodné osobitného zreteľa videl jednak v tom, že aby mohla byť kúpna zmluva s OSBD uzavretá, tak sa vyžadovalo aktívne konanie zo strany navrhovateľky, tak aj odporcu. Súd zobral do úvahy najmä okolnosť spočívajúcu v tom, že odporca potom, ako navrhovateľka uzavrela uvedenú kúpnu zmluvu, ju podpísal, a tým zaniklo obom právo nájmu bytu. Dôvody hodné osobitného zreteľa boli vzhľadnuté v podiele, akým sa obaja účastníci pričínili o odpadnutie predmetu konania, pretože ak by odporca uvedenú kúpnu zmluvu nepodpísal, tak žaloba by nestratila svoje opodstatnenie. V záujme odporcu bolo podpísať kúpnu zmluvu s OSBD a takisto neskôr aj v záujme navrhovateľky. Súd preto považoval za odôvodnené, aby si každý z účastníkov znášal trovy konania sám.

Proti tomuto uzneseniu, a to jeho výrokovej časti o náhrade trov konania, podal v zákonnej lehote odvolanie odporca. Namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvého stupňa. Uviedol, že ak by súd návrhu navrhovateľky vyhovel a určil by ju za výlučnú nájomníčku predmetného bytu, následne by jej nič nebránilo v tom, aby si predmetný byt za zostatkovú, t.j. minimálnu sumu odkúpila, čím by pohodlne získala značnú majetkovú hodnotu. Poukázal na skutočnosť, že už v roku 2007 prejavil záujem

odkúpiť predmetný byt do jeho a navrhovateľkinho bezpodielového spoluvlastníctva. Z tohto dôvodu s OSBD K. uzavrel kúpnu zmluvu a dokonca ešte dňa 18.10.2007 zložil na účet OSBD kúpnu cenu vo výške 573,05 eur. K tomu, aby sa predmetný byt stal premetom ich bezpodielového spoluvlastníctva, stačilo, aby navrhovateľka predmetnú kúpnu zmluvu podpísala. Táto však jeho žiadosť o podpísanie predmetnej kúpnej zmluvy opakovane odmietla. Dôvodil, že chovanie navrhovateľky pritom svedčilo o tom, že dôvodom podania návrhu nebola snaha navrhovateľky vyriešiť si svoju bytovú potrebu, pretože jej bolo jedno, aký bude osud predmetného bytu, ale jej snahou bolo získať majetkovú hodnotu. Mal za to, že po vykonanom dokazovaní aj navrhovateľka pochopila, že nemá šancu v predmetnom spore uspieť a práve preto sa rozhodla, že návrh vezme v celom rozsahu späť. Preto je zrejmé, že navrhovateľka predmetný spor vyvolala nedôvodne a musí byť teda zodpovedná za jeho výsledok, t.j. musí niesť zodpovednosť za výsledok sporu a aj za trovy konania, ktoré účastníkom vzniknú. Preto aplikáciu ust. § 150 ods. 1 O.s.p. a vylúčenie aplikácie ust. § 146 ods. 2 O.s.p. pri rozhodovaní o trovách konania považoval za nesprávne právne posúdenie veci. Záverom dodal, že pokiaľ by navrhovateľka nebola ješitná a pristúpila by na jeho návrh odkúpiť predmetný byt do ich bezpodielového spoluvlastníctva, a to ešte v roku 2007, k sporu nemuselo dôjsť a logicky by nemuseli vzniknúť trovy konania. Vzhľadom na uvedené žiadal, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania zmenil tak, že navrhovateľku zaviazá zaplatiť mu trovy konania vo výške 1.092,92 eur na účet jeho právneho zástupcu. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 44,38 eur.

Navrhovateľka v písomnom vyjadrení k odvolaniu odporcu navrhla uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania potvrdiť ako vecne správne. Uviedla, že od roku 2006 sa snažila dohodou vysporiadať spoločný majetok s odporcom, pričom nebolo v jej úmysle ho o majetok pripraviť. Poukázala na to, že vec prejednávajúca sudkyňa JUDr. Kohútová im dala možnosť odkúpiť byt s tým, že každý účastník si bude súdne trovy platiť sám, pričom odporca s uvedeným návrhom súhlasil a preto nemá nárok, aby mu platila súdne trovy. Odporca sám potvrdil, že pred súdom sa ho pýtala, či má záujem dohodnúť sa o vysporiadaní majetku, čoho dôkazom sú aj listy, na ktoré on nikdy neodpovedal. Ak by bol prejavil ochotu dohodnúť sa na majetkovom vysporiadaní, nemuselo dôjsť k uvedenému súdному procesu.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec v napadnutej časti (vo výroku o náhrade trov konania) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie odporcu nie je dôvodné.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný nahradiť trovy konanie odporca.

V zmysle ust. § 150 ods. 1 O.s.p. ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť. Zo znenia uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva, že ide o ustanovenie výnimočné, ktoré má súdu umožniť, aby pri rozhodovaní o náhrade trov konania mohol prihliadnuť k zvláštnostiam jednotlivých konkrétnych prípadov a má slúžiť k odstráneniu neprimeranej tvrdosti. Úvaha súdu, že ide o výnimočný prípad a či sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci. Pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa treba prihliadať v prvom rade k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom všetkých účastníkov konania a je potrebné vziať do úvahy nielen pomery toho, kto by mal trovy konania zaplatiť, ale treba zohľadniť aj dopad takéhoto rozhodnutia najmä na majetkové pomery oprávneného účastníka. Významným z hľadiska aplikácie § 150 ods. 1 O.s.p. sú tiež okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku (práva) na súde, postoj účastníkov v priebehu konania a pod..

Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že súd prvého stupňa v zmysle vyššie uvedených zásad a zákonných ustanovení postupoval správne, keď odporcovi náhradu trov konania nepriznal. V predmetnej veci sa navrhovateľka podaným návrhom domáhala, aby súd zrušil spoločný nájom

účastníkov konania k bytu nachádzajúcemu sa v O. I. na ulici H. XX/X a určil, že predmetný byt bude naďalej ako nájomca a člen OSBD v K. užívať navrhovateľka. Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 31.03.2011, vzala navrhovateľka svoj návrh v celom rozsahu späť z dôvodu odpadnutia predmetu sporu, keď odporca podpísal dohodu o prevode spoluvlastníckeho podielu k predmetnému bytu. Vzhľadom na uvedené je nesporné, že dôvodom zastavenia konania voči odporcovi bolo späťvzatie návrhu, pričom navrhovateľka vzala svoj návrh na začatie konania späť bez toho, že by odporca splnil to, čoho sa podaným návrhom voči nemu domáhala. Preto by v zmysle citovaného ust. § 146 ods. 2 vetá prvá O.s.p. mala byť navrhovateľke uložená povinnosť nahradiť odporcovi trovy konania. Aj keď boli v danom prípade naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania podľa ust. § 146 ods. 2 vetá prvá O.s.p., odvolací súd sa stotožnil s právnym názorom súdu prvého stupňa, že v predmetnej veci sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré odôvodňujú aplikáciu ust. § 150 ods. 1 O.s.p.. Dôvody hodné osobitného zreteľa spočívajú v okolnostiach, ktoré viedli k odpadnutiu predmetu konania a k následnému späťvzatiu návrhu na začatie konania zo strany navrhovateľky. Odvolací súd mal za preukázané, že na uzavretie kúpnej zmluvy s OSBD, v dôsledku čoho následne zaniklo obom účastníkom konania právo nájmu bytu, sa vyžadovalo aktívne konanie nielen zo strany navrhovateľky, ale aj zo strany odporcu. Odporca bol pri podpise kúpnej zmluvy súčinný a teda sa nesporne rovnakou mierou pričínil o odpadnutie predmetu konania. Podľa názoru odvolacieho súdu uvedené skutočnosti sú takými výnimočnými okolnosťami, ktoré opodstatňujú uplatnenie moderačného práva súdu podľa § 150 ods. 1 O.s.p., a odôvodňujú nepriznanie náhrady trov konania odporcovi v celom rozsahu. Preto odvolací súd námietky odporcu, uvádzané v odvolaní, nepovažoval za dôvodné.

Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p., § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnej navrhovateľke náhradu týchto trov nepriznal, nakoľko navrhovateľka nepodalala návrh na ich priznanie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.